

לעידוד וחיזוק הלימוד והחזרה
בספה"ק סיפורי מעשיות משנים קדמוניות
שסיפר רבינו הקדוש רבי נחמן מברסלב זיע"א

ווערטער וואס ברעכן שטיינער

ברען אין די אלע זאכן. אָבער פון די בחינות האָבן זיי זיך אינגאנצן אויסגעלאכט, פֿאילו ס'עקזיסטירט בכלל נישט אזא זאך.

אין טאג האט רבי שמואל, איינער פון די חשובי לומדי הכולל, געזען חזק"ו ווי ער דרייט זיך ארום לאנגווייליג אין "היכל התורה". ער האט אנגעהויבן מיט אים א פריינטליכע שמועס און אים געפרעגט: "חזקי, וואס פלאנסטו צו טון וועגן די בחינה אין ישיבה קטנה?" חזקי איז נישט געווארן פארלוירן און האט גלייך געענטפערט: "איך וועל זיך שוין אן עצה געבן אינאיינעם מיט מיינע חברים; זיי זאגן אז מ'דארף נישט מורא האבן..."

"מיינסטו טאקע אז זיי קענען דיר העלפן?" האט רבי שמואל זיך געוואונדערט. "זיי שטייען דאך פאר די זעלבע בחינה ווי דיר, און אויף זיי קוקט מען דאך אויף מיט זיבן אויגן. זיי האבן דיר גארנישט וואס צו צוגעבן. היט דיהו! הער דיה נישט צו צו זיי! וויסן זאלסטו: דער טאג וועט קומען ווען דו וועסט מוזן דורכגיין די בחינה, און אויב דו וועסט נישט זיין גרייט, אויב דו וועסט נישט קענען דעם חומר און נישט לערנען מיט די נויטיגע ערנסטקייט, וועסטו האבן א ביטערן דורכפאל! דו וועסט מוזן זוכן א שוואכערע ישיבה וואס וועט דיר אפטר מסכים זיין אנצונעמען." חזקי האט געענטפערט: "אָבער וואס קען איך טון? איך בין דאך א חלק פון די קבוצה, און אויב איך וועל אנהייבן לערנען ערנסט, וועלן מיר אלע מיינע חברים אויסלאכן..."

ווען רבי שמואל האט דאס געהערט האט ער זיך געפרייזט, ווייל ער האט פארשטאנען אז זיינע ווערטער הייבן אן אריינצודרינגען אין חזקי'ס הארץ. ער האט געוויסט אז ער מוז ווייטער רעדן מיט אים און אים מחזק זיין אז ער זאל זיך חבר'ן מיט ערליכע און וואילע חברים, פונקט ווי דער בעל תפילה האט געפונען א נחמה ווען דער שומר האט אים געזאגט אז ער איז אליין קעגן די גאנצע וועלט, פארשטייענדיג אז זיינע רייד האבן אנגעהויבן אריינצוגיין אין זיין הארץ.

מיר האבן געזען אין די מעשה די געוואלדיגער פחד וואס די עשירים האבן געהאט פונעם גיבור וואס האט איינגענומען מעכטיגע לענדער. זייערע סוחרים האבן זיי געגעבן אן עצה אז מ'זאל שיקן נאך הילף צו א לאנד וואס באשטייט בלויז פון אפגעטער.

אינצווישן איז דער בעל תפילה צוגעגאנגען און גערעדט צום הארץ פון איינעם פון די שומרים, און אים מסביר געווען אז ס'איז גארנישט דא צו טון אויף דער וועלט נאר צו דינען דעם באשעפער און דאווענען פאר אים. דער בעל תפילה האט אים געפרעגט: "וואס פלאנט איר צו טון קעגן דעם גיבור?" האט דער שומר געענטפערט אז זיי ווילן שיקן הילף צו א לאנד וואס באשטייט בלויז פון אפגעטער. ווען דער בעל תפילה האט דאס געהערט, האט ער זיך אויסגעלאכט און געזאגט: "דאס איז אלעס גרויסע נארישקייטן, ווייל אפילו די מענטשן פון יענעם לאנד זענען אויך סך הכל בשור ודם. ס'איז נאר דא אין איינציגער באשעפער אויף דער וועלט וואס פאר אים אליין איז פאסיג צו דינען..."

דער וועכטער האט זיך בכלל נישט צוגעהערט צו אים, דער בעל תפילה האט אָבער ווייטער גערעדט צו אים, ביז ענדליך האט דער וועכטער געזאגט: "נו, וואס קען איך שוין טון? איך בין דאך נאר איין יחיד, און קעגן מיר זענען דא אויפיל מענטשן אין דעם לאנד..." דאס דאזיגע תשובה האט געגעבן א שטיקל טרייסט פארן בעל תפילה, ווייל ער האט געזען אז זיינע ווערטער האבן עפעס אויפגעטאן און איבערגעלאזט א רושם אויפן הארץ פונעם שומר.

עס איז געווען א גרויסע טומל צווישן די קינדער אין די קהילה. אין צוויי חדשים ארום גייען פארקומען די בחינות אריינצוגיין אין "ישיבה קטנה". קינדער אינאיינעם מיט בר מצוה בחורים האבן געלערנט בלעטער גמרא אויסנווייניג, איבערגע'חזרט מפרטים, און זיך גוט צוגעגרייט פאר די וויכטיגע און גורל'דיגע בחינה.

צווישן די אלע קינדער איז געווען א קבוצה וואס האט אינגאנצן אינגאריט אלעס וואס טוט זיך אפ אין קלאס און אין די גאס. זייער גאנצע שמועס איז נאר געווען איבער טייערע שפילצייגן און זעלטענע טשאטשקעס. זייערע פנימ'ער האבן געשיינט פאר עקסטאז ווען זיי האבן גערעדט פון מענטשן וואס ארבעטן און פארדינען שווערע געלטער "ממש ווי עשירים". יעדער האט געוויסט פון זייער גרויסע בקיאות און

ספּוּרֵי מַעֲשֵׂי־תּוֹרָה מִשְׁנֵי קַדְמוֹנִיּוֹת

מַעֲשֵׂה י"ב - דָּעַר בַּעַל תְּפִלָּה (5)

אַיִז דִּי עֵצָה זַיִי זַיִיעֶר גִּיפְעֵלִין. וואַרִין זַיִי האַבִּין גִּיגְלִיבֶט. אַז זַיִי וועלִין בְּוֹדֵאֵי גִיהָאָלפִין ווערן דוֹרֵךְ יַעֲנֶער מְדִינָה. וואַרִין זַיִי זַענען זיך דָּאָרט אַלע גָּאטִין כַּנְל.

און דָּעַר בַּעַל תְּפִלָּה. האַט זיך מַיִשֵׁב גִיווען. עַר וועט נָאךְ אַמָּאל גִיין צו דָּעַר מְדִינָה. טאַמער וועט עַר זַיִי פֿאַרט אַרױס פֿירן פֿון זַיִיעֶרע נֶאָרִישְקִיט.

און עַר אַיִז אַהִין גִיגָאָנְעֶן. און עַר אַיִז גִיקוּמֶען צו דִי שוֹמְרִים. און עַר האַט אַנגִיהֵיבִין צו שְׁמוּסִין מִיט אַיִן שוֹמֵר. אַזוי ווי זַיִין שְׁטִיגֶער אַיִז.

הָאָט אַיִם דָּעַר שוֹמֵר דַּעֲרִיצִיִלְט פֿון דָּעַר גְבוּר. אַז זַיִי האַבִּין גְרוֹיס פֿחַד פֿאַר אַיִם. הָאָט אַיִם דָּעַר בַּעַל תְּפִלָּה גִיפֿרַעגֶט. וואַס הָאָט אַיִר בְּדִיעָה צו טָאָן. הָאָט אַיִם דָּעַר שוֹמֵר דַּעֲרִיצִיִלְט. דִי נֶאָךְ הַנְל. אַז זַיִי ווילִין שְׁיָקִין צו דָּעַר מְדִינָה וואַס זַיִי זַענען אַלע גָּאטִין וְכוּ' כַּנְל.

הָאָט דָּעַר בַּעַל תְּפִלָּה אַיִס אַיִם זַיִיעֶר גִילאַכֶט. און עַר האַט צו אַיִם גִיזאַגֶט. דָּאָס אַיִז זַיִיעֶר אַ גְרוֹיס נֶאָרִישְקִיט. וואַרִין זַיִי זַענען מַעֲנִטְשֶׁן אַזוי ווי מִיר (דְּהֵינִי דִי מְדִינָה וואַס זַיִי האַבִּין אַהִין גִיוואָלט שְׁיָקִין זַיִי זַענען נֶאָר מַעֲנִטְשֶׁן) און אַיִר אַלע מִיט אַיִיעֶרע גָּאטִין זַענען אַלע נֶאָר מַעֲנִטְשֶׁן. און סֶע אַיִז קִינער קִיין גָּאט נִיט.

סֶע מַעַר נִיט פֿאַרהאַנְדִין נֶאָר אַיִין גָּאט אַוּיף דָּעַר וועלֶט. דָּעַר וואַס האַט אַלע

און דָּעַר גְבוּר אַיִז אַלע מָאל גֶעהֶנְטֶער צו גִיקוּמֶען צו זַיִי. און עַר האַט אַנגִיהֵוּבִין צו שְׁיָקִין צו זַיִי זַיִנע גִיבֹרִים. וואַס זַיִי ווילִין. אַזוי ווי זַיִין שְׁטִיגֶער אַיִז גִיווען כַּנְל. אַיִז אַוּיף זַיִי גִיווען אַ גְרוֹיסע פֿחַד. און זַיִי האַבִּין נִיט גוואַוסֶט וואַס צו טָאָן. האַבִּין זַיִי דִי סוּחֶרים זַיִיעֶרע אַיִין עֵצָה גִיגִיבֶן. בַּאָשֶׁר. זַיִי זַענען גִיווען אַיִן אַ מְדִינָה. וואַס דִי גָּאנְצֶע מְדִינָה זַענען אַלע גָּאטִין.

און פֿאַרִין מִיט מְלֶאכִים. דְּהֵינִינִי זַענען מְדִינָה אַיִז דִי גָּאנְצֶע מְדִינָה. פֿון קִלִּין בִּיז גְרוֹיס זַענען אַלע ווילֶד גְרוֹיסע עֲשִׂירִים זַיִיעֶר.

בִּיז דָּעַר קֶלַעֲנִצְטֶער פֿון דָּעַר מְדִינָה אַיִז אַ גָּאט (וועדֶליג זַיִיעֶר נֶאָרִיש פֿאַר פֿירֶטֶקִיט. וואַרִין דָּעַר קֶלַעֲנִצְטֶער פֿון דָּעַר מְדִינָה אַיִז אַזוי אַיִין עוֹשֶׁר און האַט אַזוי פֿיל גַעלֶט. וויפֿיל בִּי זַיִי אַיִז אַיִס גִיזַעצֶט אַז מִיט אַזוי פֿיל גַעלֶט אַיִז מַעַן שוִין אַ גָּאט כַּנְל)

און זַיִי פֿאַרִין מִיט מְלֶאכִים. וואַרִין זַיִיעֶרע פֿערֶד זַענען צו גִידֶעקֶט מִיט אַזוי אַ גְרוֹיס עֲשִׂירוֹת מִיט גָּאָלד און נֶאָךְ אַזוי אַ גִלִּיכִין. וואַס אַ דַּעַק פֿון אַ פֿערֶד (פֿון דָּעַר מְדִינָה) טֶרַעפֶט אָן וויפֿיל בִּי זַיִי האַט אַ מְלֶאכֶךְ. (דְּהֵינִינִי מִיט אַזוי פֿיל גַעלֶט ווי אַ דַּעַק פֿון אַ פֿערֶד טֶרַעפֶט אָן בִּי דָּעַר מְדִינָה. אַיִז מַעַן בִּי זַיִי שוִין מִיט אַזוי פֿיל גַעלֶט אַ מְלֶאכֶךְ)

נְמִצָּא פֿאַרִין זַיִי מִיט מְלֶאכִים זַיִי שְׁפֶאָנען אַיִין דְרִי פֿאַר מְלֶאכִים און פֿאַרִין מִיט זַיִי. בְּכֵן בַּאֲדַרְפֶט אַיִר שְׁיָקִין צו דָּעַר מְדִינָה. און זַיִי וועלִין אַיִךְ בְּוֹדֵאֵי הַעֲלֶפִין וואַרִין זַיִי זַענען זיך אַלע גָּאטִין. (אַזוי אַיִז אַלץ גִיווען דִי עֵצָה פֿון זַיִיעֶרע סוּחֶרים)

בַּאֲשַׁאפִּין. און אים אליין באַדאַרף מען נָאָר צו דינען און צו אים באַדאַרף מען נָאָר מִתְפַּלֵּל זיין און נָאָר דָּאָס איז דער עיקר תְּכַלִּית אויף דער וועלט.

און דעסט גלייכין נאך אזוינע רייד האט אלץ דער בעל תפלה גירעט מיט דעם שומר. און דער שומר האט אלץ ניט צוגעהערט. ווארין סע איז שוין ביי זיי איינגיזעצט גיווען זייערע נארישקייט פון א לאנגע צייט פנ"ל. נאר דער בעל תפלה. האט אבער מיט אים אסאך גיטעניט. ביז צום סוף. האט דער שומר אים גיענפערט. ווייטער וואס קאן איך טאן. איך בין זיך נאר איינער. און דאס האט שוין א פנים עפעס פון איין תשובה. ווארין די רייד וואס דער בעל תפלה האט פרייר גירעט מיט דעם שומר. און די רייד וואס ער האט איצט גירעט. האבין זיי זיך אין איינעם צום הויף גינומען. ביז זיי האבין אים עפעס גירירט. (ווארין די תשובה וואס דער שומר האט גיענפערט. וואס קאן איך טאן וכו'. דאס ווייזט אויס אז די רייד פון דעם בעל תפלה הייבן שוין אן עפעס אביסל אריין צוגיין אים אין הארצין אריין)

און אזוי איז דער בעל תפלה גיגאנגען צום אנדערין שומר. און האט מיט אים אויף גירעט אזוי ווי זיין שטייגער איז פנ"ל און ער האט אים אויף ניט צו גיהערט און צום סוף האט ער אים אויף אזוי גיענפערט פנ"ל. איך בין זיך נאר איינער וכו' פנ"ל. און אזוי אלע שומרים האבין אים גיענפערט די תשובה צום סוף.

דערנאך איז דער בעל תפלה אריין גיגאנגען אין שטאט אריין. און האט אנגיהויבן ווידער מיט זיי צו שמוסין ווי זיין שטייגער איז גיווען. באַשער אז זיי אלע זענען גאר אין טעות זייער.

און דאס געלט איז גאר קיין תכלית ניט נאר דער עיקר תכלית איז אז מען זאל נאר עוסק זיין אין תורה און תפלה וכו'. האבין זיי אים נישט צוגעהערט ווארין זיי זענען שוין אלע זייער גיווען איינגיווארצילט אין דעם געלט פון א לאנגע צייט. און זיי האבין אים דערציילט פון דעם גבור. און אז זיי וילין שיקין צו דער מדינה וואס זיי זענען אלע גאטין וכו' פנ"ל. האט ער אויס זיי אויף גילאכט.

און ער האט זיי גיזאגט. אז דאס איז א נארישקייט. און זיי זענען אלע נאר מענטשן. און זיי וועלין אייך גאר ניט קאנען העלפן ווארין איר זענט מענטשן און זיי זענען מענטשן און זיי זענען גאר קיין גאט ניט. נאר איין גאט ברוך הוא איז פארהאנדין וכו'. און מכח דעם גבור.

האט ער זיך אנגירופין (מיט דעם לשון). אויב סע ניט דער גבור (אזוי ווי איינער פארווינדארט זיך. אויב דאס איז ניט דער וואס ער ווייסט) האבין זיי ניט פארשטאנען וואס ער מיינט. און אזוי איז ער גיגאנגען פון איינעם צום אנדערין און האט מיט זיי אלץ אזוי גישמוסט. פנ"ל.

און מכח דעם גבור האט ער צו איטליכן גיזאגט. אויב סע ניט דער גבור וכו' פנ"ל. האבין זיי ניט פארשטאנען זייער רייד. וואס ער מיינט.

לאמיר זיך פאר הערן

די צוועלעווטע מעשה - דער בעל תפילה (5)

- ה. וואס האט דער שומר צום סוף געענטפערט?
 - וואס קען איך טוהן איך בין דאך נאר איינער
 - וואס קען איך טוהן איך טראכט אנדערש
 - וואס קען איך טוהן איך וויל נישט הערן
- ו. וואס האט דער בעל תפילה פארשטאנען פון די ענטפער?
 - אז זיינע ווערטער האבן נאך גארנישט אויפגעטון ביי די מענטשן
 - אז זיינע ווערטער האבן שוין אינגאנצן אויפגעטון ביי די מענטשן
 - אז זיינע ווערטער האבן שוין עפעס אביסל אויפגעטון ביי די מענטשן
- ז. וואס האט זיי דער בעל תפילה געזאגט וועגן דעם גבור?
 - אז ער איז נישט אזא גבור
 - אויב איז עס נישט דער גבור !! (אזוויי איינער וואס וואונדערט זיך)
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ח. האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
 - איינמאל
 - צוויימאל
 - איך האב געוואלט

- א. וואספארא עצה האבן זייערע סוחרים געגעבן פאר זיי?
 - אז זיי זאלן אנטלויפן
 - אז זיי זאלן זיך מכניע זיין
 - אז זיי זאלן שיקן שליחים צו די מדינה וואס אלע האבן אזויפיל געלד וואס לויט זייער שיטה זענען זיי אלע גאטין - אז זיי זאלן זיי העלפן
- ב. וואס האט דער שומר פון מדינה של עשירות געזאגט צום בעל תפילה ווען ער איז נאכאמאל געקומען צו זיי?
 - אז זיי האבן גארנישט מורא פונעם גבור
 - אז זיי ווילן תשובה טוהן און פארמייעסן געלד
 - אז זיי האבן מורא פונעם גבור און זיי ווילן שיקן שליחים צו די מדינה וואס אלע זענען דארטן (לויט זייער שיטה) גאטין
- ג. וואס האט דער בעל תפילה געענטפערט?
 - ער האט אים זייער אויסגעלאכט און געזאגט אז ס'איז א גרויסע נארישקייט אז זיי זענען גאטין
 - ער האט זייער געוויינט און גארנישט געזאגט
 - ער האט זייער געקרעכצעט און איז אוועק געגאנגען
- ד. וואס נאך האט זיי דער בעל תפילה געזאגט?
 - עס איז נאר דא איין גאט און דער וועלט
 - אז נאר דעם אייבירשטן דארף מען דינען און צו אים דארף מען דאווענען
 - ביידע תשובות זענען ריכטיג

טיפער געטראכט

ביי די מעשה וואס מיר האבן געלערנט די וואך וויפל מאל שטייט אז דער בעל תפילה האט זיי אויס גילאכט? און וויפל מאל שטייט אז דער בעל תפילה האט זיי געזאגט "דאס איז זייער א גרויס נארישקייט"?

תשובות אויף די מעשה פון דער בעל תפילה (4)

וויפל מאל ווערט דערמאנט ביי די מעשה וואס מיר האבן געלערנט די וואך דער ווארט "בעל תפילה"? 14 און וויפל מאל ווערט דערמאנט "בעל תפילה" באהאלטן (דאס מיינט אז עס שטייט וואס דער בעל תפילה האט געטון אן דער ווארט בעל תפילה - נאר מיר פארשטייען אז דאס מיינט דער בעל תפילה)? 23

דעם רבינ'ס
אעשיות

להתודע ולהגלות אז איטלעכס ווארט וואס דא שטייט אין דעם הייליגן ספר, איז 'קודש-קדשים', לופטער 'סודות-התורה'. מען זאל נישט מיינען: "אז דאס זענען חס-ושלום פראסטע מעשיות!"

צו ענטפערן בחינות און אריינגיין אינעם גורל, 02-5333372 צו באקומען דעם גליון אין מייל - m025345040@gmail.com